

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.4.23>**Ірина Корчова,**

аспірантка

Академії Державної пенітенціарної служби

ДОЦІЛЬНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ОСОБЛИВОГО ПОРЯДКУ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ЗА ЗВЕРНЕННЯМ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО НАГЛЯДУ (КОНТРОЛЮ) У СФЕРІ ТЕХНОГЕННОЇ ТА ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ

У статті розглянуто питання доцільності запровадження особливого порядку провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки. Звертається увага на те, що на момент наділення контролюючого органу правом звертатися до адміністративного суду з позовом про взяття заходів реагування у вигляді призупинення діяльності відповідних суб'єктів законодавець називав відповідну категорію справ у Кодексі адміністративного судочинства України як «застосування у випадках, передбачених законом, заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю), якщо вони можуть бути застосовані виключно за судовим рішенням», а також відносив їх до справ, де застосовується скорочене провадження. З викладенням Кодексу у новій редакції така категорія справ взагалі не згадується, що передбачає їх розгляд у загальному порядку. Водночас автором обґрунтовується необхідність віднесення останніх до термінових справ, що сприятиме вчасному усуненню загроз життю й здоров'ю людей, що створюються порушенням вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки. До зазначеної категорії, як зауважено у роботі, слід віднести справи за зверненням посадових осіб контролюючого органу стосовно забезпечення допуску до здійснення перевірки. Натомість сьогодні посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд (контроль) у сфері техногенної та пожежної безпеки, фактично не можуть реалізувати можливість звертатися до суду з позовом про зобов'язання допустити їх до проведення перевірки.

Автором проаналізовано законопроект від 24 вересня 2020 року № 4150, яким пропонується запровадити особливості провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки. Зроблено висновок про недоцільність реалізації проекту в наявному вигляді, при цьому обґрунтовано потребу встановити єдину процесуальну форму розгляду справ за позовами контролюючих органів, які наділені повноваженнями ініціювати перед адміністративним судом питання про застосування заходів реагування.

Ключові слова: заходи реагування у сфері техногенної та пожежної безпеки, забезпечення допуску до перевірки у сфері техногенної та пожежної безпеки, порядок провадження, загальний порядок провадження, особливий порядок провадження, термінові справи.

Постановка проблеми. Проблема забезпечення пожежної та техногенної безпеки є надзвичайно важливою, адже порушення вимог законодавства у відповідній сфері може спричинити загибель людей, заподіяння шкоди їх здоров'ю. Задля запобігання таким наслідкам центральний орган виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, у разі виявлення порушень уповноважений ініціювати питання щодо застосування заходів реагування у вигляді призупинення діяльності відповідних об'єктів. Оскільки рішення про застосування останніх приймає суд, процесуальний порядок розгляду й вирішення справ

за зверненням органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки має бути оптимальним. Безперечно, провадження в таких справах повинне мати певні особливості, які б забезпечували їх оперативне вирішення. Сьогодні такі справи розглядаються згідно із загальними нормами, тому строк їх вирішення не виправдано тривалий. З огляду на це на порядку денному перебуває питання запровадження особливостей провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки.

Питання виокремлення адміністративних справ, провадження в яких здійсню-

ються в порядку, відмінному від загального, а також збільшення кількості таких справ піднімалося у працях І. Завальнюка, І. Качура, Ю. Кучер, К. Пащенко, А. Черникової. Водночас проблеми потреби існування особливого порядку провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки в науці не досліджувалися.

Метою статті є визначення доцільності запровадження особливого порядку провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки та визначення оптимальної процесуальної форми для такої категорії справ.

Виклад основного матеріалу. Як справедливо зазначила А. Черникова, публічно-правові відносини є досить розгалуженими, різновекторними. Спори, що при цьому виникають, також мають різний характер, який не дає змогу вписати їх вирішення в єдину процесуальну форму, один процесуальний порядок, єдині процесуальні умови [1, с. 105]. Це передбачає об'єктивну потребу в існуванні спеціальних правил провадження в окремих категоріях адміністративних справ.

Розгляд справ щодо вжиття заходів реагування у сфері техногенної та пожежної безпеки не є чимось новим для вітчизняних адміністративних судів. Існування відповідної категорії справ бере свій початок із введенням в дію Кодексу цивільного захисту України 1 липня 2013 року, ч. 2 ст. 68 якого проголосила, що в разі встановлення порушення вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, що створює загрозу життю та здоров'ю людей, посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сферах техногенної та пожежної безпеки, звертаються до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, агрегатів, експлуатації будівель, споруд, окремих приміщень, випуску та реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту у порядку, встановленому законом [2].

Одночасно у зв'язку з прийняттям Кодексу цивільного захисту України ч. 1 ст. 183-2 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), що визначала перелік адміністративних справ, де застосовується скорочене провадження, була доповнена новим п. 5 «застосування у випадках, передбачених законом, заходів реагування у сфері державного нагляду (контр-

олю), якщо вони можуть бути застосовані виключно за судовим рішенням». Натомість ч. 12 та ч. 13 ст. 183-2 КАС України регулювали питання скасування заходів реагування, застосованих судом за результатом розгляду справи зазначеної вище категорії [3].

Як бачимо, хоча КАС України не містив спеціальної статті, присвяченої правовому регулюванню застосування заходів реагування щодо державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки, певний ступінь диференціації правового регулювання був. Така диференціація проявлялась у тому, що, по-перше, кодифікований акт містив згадку про таку категорію справ, як «застосування у випадках, передбачених законом, заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю), якщо вони можуть бути застосовані виключно за судовим рішенням», яку він відносив до справ скороченого провадження, по-друге, він установлював процесуальні особливості скасування заходів реагування, застосованих судом. Водночас слід зауважити, що заходи реагування щодо державного нагляду (контролю) не вичерпувалися сферою техногенної та пожежної безпеки, тому, за правилами ст. 183-2 КАС України, розглядалися як позови центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, так і позови інших контролюючих органів.

З викладенням КАС України у новій редакції на підставі Закону України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» Кодекс не згадує про таку категорію справ, як «застосування у випадках, передбачених законом, заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю), якщо вони можуть бути застосовані виключно за судовим рішенням».

Сьогодні зміст кодифікованого акта дає підстави стверджувати, що він виділяє дві форми провадження, а саме спрощене (ч. 2 ст. 12), призначене для розгляду справ незначної складності та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення справи, та загальне (ч. 3 ст. 12), призначене для розгляду справ, які через складність або інші обставини недоцільно розглядати у спрощеному позовному провадженні. Натомість логіка побудови гл. 11 розд. II, що закріплює особливості позовного провадження в окремих категоріях адміністративних справ, передбачає виокремлення таких категорій адміністративних справ, як складні справи, термінові справи, типові та зразкові справи.

Аналіз нормативного матеріалу гл. 11 розд. II не дає підстав віднести справи про застосування заходів реагування (у тому числі, у сфері техногенної та пожежної безпеки) до жодної із зазначених категорій. З огляду на те, що для справ про застосування заходів реагування у сфері техногенної та пожежної безпеки є пріоритетним швидке вирішення, їх розгляд можливий у порядку спрощеного провадження. Як наслідок, максимальний строк розгляду таких справ скорочується до 60 днів з дня відкриття провадження у справі, хоча на практиці такі справи нерідко розглядаються в порядку загального провадження.

Отже, як бачимо, сьогодні в КАС України відсутні спеціальні правила провадження у справах про застосування заходів реагування (у тому числі, у сфері техногенної та пожежної безпеки). Однак вважаємо, що такий підхід до правового регулювання застосування заходів реагування у сфері техногенної та пожежної безпеки не є вдалим, адже не відповідає потребам оперативній протидії загрозам життю й здоров'ю людей, що забезпечується відповідними заходами.

На нашу думку, з огляду на характер справ про застосування заходів реагування у сфері техногенної та пожежної безпеки доцільно віднести останні до термінових. За визначенням К. Паценка, термінові адміністративні справи необхідно розуміти як визначені КАС України справи щодо окремих категорій публічно-правових спорів, які потребують особливого порядку провадження в них, зумовленого невідкладними процесуальними діями і рішеннями, зволікання проведення (прийняття) яких призведе до порушення прав, свобод, інтересів суб'єктів публічно-правових відносин [4, с. 192]. Безумовно, зволікання з розглядом і вирішенням справ про застосування заходів реагування у сфері техногенної та пожежної безпеки може мати непоправні наслідки, що підтверджує нашу позицію про належність відповідних справ до термінових.

Натомість зовсім невирішеним є питання можливості звернення посадових осіб контролюючого органу до адміністративного суду з позовом стосовно надання дозволу на здійснення перевірки та зобов'язання суб'єкта господарювання забезпечити допуск до її здійснення.

Так, як засвідчує досвід роботи органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки, незважаючи на проголошений у ст. 11 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» обов'язок підконтрольних суб'єктів

допускати посадових осіб органу державного нагляду (контролю) до здійснення заходів державного нагляду (контролю) за умови дотримання ними порядку здійснення державного нагляду (контролю) [5] непоодиноким є нехтування таким обов'язком. Нерідко посадові особи контролюючого органу протиправно не допускаються до перевірки, оскільки виявлення порушень вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки може стати підставою для звернення контролюючого органу до суду з позовом про призупинення діяльності відповідних об'єктів, де наявні порушення, а за його задоволення буде обмеження діяльності підконтрольного суб'єкта. Як наслідок, постає питання про те, які дії мають вчинити посадові особи контролюючого органу за таких обставин.

Зазначимо, що свого часу Порядок проведення планових (позапланових) перевірок щодо додержання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки, затверджений наказом Міністерства внутрішніх справ України від 2 листопада 2015 року № 1337 (втратив чинність на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ від 17 січня 2019 року № 22), передбачав складання відповідного акта про недопущення до проведення планової (позапланової) перевірки [6]. Аналогічний підхід до документування факту недопущення запропонований у Методичних рекомендаціях з ведення службової документації щодо планових (позапланових) перевірок, затверджених Наказом ДСНС України від 11 січня 2018 року № 13 (п. 5 розд. 3), де зазначено, що якщо суб'єкт господарювання не допускає посадових осіб ДСНС до проведення перевірки загалом чи до окремих приміщень об'єкта перевірки, що здійснюється в установленому законодавством порядку, то посадовою особою, яка здійснює перевірку, складається акт про недопущення до проведення планової (позапланової) перевірки [7].

Водночас обмеження констатацією факту недопущення до здійснення перевірки не може гарантувати безпеку перебування на об'єктах, а оцінка стану техногенної та пожежної безпеки є неможливою без проведення відповідного заходу державного нагляду (контролю).

Задля цього згаданим вище Порядком передбачалась можливість для посадових осіб Державної служби України з надзвичайних ситуацій (далі – ДСНС України) або її територіальних органів звертатися у встановленому законом порядку до суду у випадку недопущення посадових осіб ДСНС України або її територіальних органів до проведення

перевірки загалом чи до окремих приміщень об'єкта перевірки, яка здійснюється в установленому законодавством порядку, з вимогою щодо зобов'язання суб'єкта господарювання забезпечити допуск до здійснення перевірки загалом або частини приміщень об'єкта перевірки [6]. Подібна норма відтворена у вищезгаданих Методичних рекомендаціях: після поштового відправлення або вручення акта про недопущення посадових осіб ДСНС до проведення планової (позапланової) перевірки ДСНС або її територіальні органи звертаються до адміністративного суду з відповідним позовом стосовно надання дозволу на здійснення перевірки та зобов'язання суб'єкта господарювання забезпечити допуск до її здійснення [7].

Однак реалізація права на звернення до суду з огляду на чинне тоді законодавство було фактично неможливим, і сьогодні ця проблема продовжує існувати.

Так, перешкодою в реалізації цього права є вимога ч. 4 ст. 5 КАС України, яка обмежує право суб'єктів владних повноважень звертатися до адміністративного суду лише випадками, прямо передбаченими Конституцією та законами України. Ця норма кореспондується з положеннями ч. 5 ст. 46 КАС України, іноземці чи особи без громадянства, громадські об'єднання, юридичні особи, які не є суб'єктами владних повноважень, можуть бути відповідачами лише за адміністративним позовом суб'єкта владних повноважень, коли право звернення до суду надано суб'єкту владних повноважень законом. Натомість зазначені вище норми Порядку № 1337 та Методичних рекомендацій не можуть бути підставами для звернення до суду, оскільки закріплені на рівні підзаконних нормативно-правових актів.

Якісно новий підхід до регулювання застосування заходів реагування у сфері техногенної та пожежної безпеки та забезпечення допуску посадових осіб контролюючого органу до проведення перевірки, що здійснюється в установленому законодавством порядку, передбачений проектом Закону про внесення змін до Кодексу адміністративного судочинства України щодо особливостей провадження у справах за зверненнями органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки від 24 вересня 2020 року № 4150 [8]. Законопроект пропонує доповнити Кодекс новою статтею 283-1 «Особливості провадження у справах за зверненнями органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки». Отже, ініціатори законопроекту вбачають за необхідне виокремити цю категорію справ, що

є новим для вітчизняної правової дійсності. З огляду на розміщення норми про особливості провадження у таких справах, на них пропонується поширити процесуальну форму термінових справ.

Розглянемо новели, які запропоновані законопроектом № 4150. Так, перш за все варто звернути увагу на той факт, що провадження у справах за зверненнями органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки під час здійснення ними визначених законом повноважень передбачається здійснювати на підставі заяви таких органів про вжиття у випадках та з підстав, передбачених законом, до юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, у яких під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) виявлено порушення законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, заходів реагування, визначених законом; зобов'язання відповідача допустити посадових осіб органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки до здійснення заходів державного нагляду (контролю) [8].

Як уже зазначалося, сьогодні механізм забезпечення допуску посадових осіб контролюючого органу до проведення перевірки у сфері техногенної та пожежної безпеки, коли посадових осіб контролюючих органів не допускають до здійснення заходу державного нагляду (контролю), фактично відсутній, натомість таку прогалину має на меті усунути зазначений вище законопроект.

Крім того, адміністративні справи про вжиття заходів реагування та забезпечення допуску до перевірки пропонується вирішувати протягом п'яти днів після відкриття провадження, а рішення за результатами розгляду справи зазначеної категорії слід допускати до негайного виконання. Такі умови, безперечно, сприятимуть оперативному усуненню загроз життю й здоров'ю людей внаслідок порушення вимог техногенної та пожежної безпеки.

Водночас, як зазначає Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України у своєму висновку від 16 лютого 2021 року, прийняття цього законопроекту є продовженням практики збільшення кількості адміністративних справ, щодо розгляду яких визначені ті чи інші особливості порівняно із загальним порядком, що може привести до того, що КАС України взагалі не міститиме загального порядку розгляду адміністративних справ, а для кожної категорії встановлюватимуться ті чи інші особливості, причому без будь-якої логіки таких дій [9].

На нашу думку, диференціація правового регулювання у напрямі виокремлення

проведення у справах про застосування заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю) необхідна й важлива, однак спосіб, запропонований законопроектом № 4150, не є вдалим. Це пов'язано з тим, що правом застосовувати заходи реагування у сфері державного нагляду (контролю) наділено кілька державних органів.

Так, ч. 5 ст. 4 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» встановлює, що повне або часткове зупинення виробництва (виготовлення) або реалізації продукції, виконання робіт, надання послуг допускаються за постановою адміністративного суду, ухваленою за результатами розгляду позову органу державного нагляду (контролю) щодо застосування заходів реагування. Частина 7 ст. 7 цього ж Закону наголошує на тому, що на підставі акта, складеного за результатами здійснення заходу, в ході якого виявлено порушення вимог законодавства, орган державного нагляду (контролю) за наявності підстав для повного або часткового зупинення виробництва (виготовлення), реалізації продукції, виконання робіт, надання послуг звертається у порядку та строки, встановлені законом, з відповідним позовом до адміністративного суду [5].

Стаття 39 Закону України «Про охорону праці» наділяє посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, повноваженням забороняти, зупиняти, припиняти, обмежувати експлуатацію підприємств, окремих виробництв, цехів, дільниць, робочих місць, будівель, споруд, приміщень, випуск та експлуатацію машин, механізмів, устаткування, транспортних та інших засобів праці, виконання певних робіт, застосування нових небезпечних речовин, реалізацію продукції, а також скасовувати або припиняти дію виданих ними дозволів і ліцензій до усунення порушень, які створюють загрозу життю працюючих [10]. Згідно зі ст. 20-2 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», до компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення й охорони природних ресурсів, належить обмеження чи зупинення (тимчасове) діяльності підприємств та об'єктів незалежно від їх підпорядкування та форми власності, якщо їх експлуатація здійснюється з порушенням законодавства про охорону навколишнього природного серед-

овища, законодавства про оцінку впливу на довкілля, вимог дозволів на використання природних ресурсів, з перевищенням нормативів гранично допустимих викидів впливу фізичних та біологічних факторів і лімітів скидів забруднюючих речовин [11]. Безперечно, з огляду на те, що застосування заходів реагування у зазначених сферах спрямовано на упередження заподіяння шкоди життю людей, довкіллю, а їх невчасне застосування може спричинити незворотні наслідки, вирішення справ про вжиття заходів реагування у таких критично важливих сферах також потребує оперативності, однак сьогодні провадження у цих справах здійснюється аналогічно до провадження у справах щодо державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки. Більш того, проблема забезпечення допуску до проведення перевірки є актуальною для зазначених контролюючих органів.

Вважаємо, що у найближчому майбутньому законодавець зверне увагу на проблемні питання провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю) у сфері охорони праці, охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення й охорони природних ресурсів, що зумовить потребу у доповненні КАС України новими статтями, які встановлюватимуть особливості провадження порівняно із загальним порядком. Однак з огляду на подібну правову природу відносин із застосування заходів реагування за зверненням різних контролюючих органів, їх мету, необхідність швидкого розгляду таких справ доцільно запровадити єдиний процесуальний порядок, встановивши особливості провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю), не обмежуючись сферою техногенної та пожежної безпеки.

Висновки

Отже, на наше переконання, провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки з огляду на специфічні риси не може здійснюватися за загальними правилами. Натомість єдині спеціальні правила доцільно встановити для розгляду й вирішення адміністративних справ за зверненням органів державного нагляду (контролю), які уповноважені застосовувати заходи реагування. Варто передбачити в параграфі 2 гл. 11 розд. II КАС України окрему статтю, яка б регламентувала провадження у справах за зверненням органів державного нагляду (контролю) під час здійснення ними визначених законом повноважень, що здій-

снюється на підставі заяви таких органів про застосування у випадках та з підстав, передбачених законом, до юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, у яких під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) виявлено порушення законодавства, заходів реагування, визначених законом; зобов'язання відповідача допустити посадових осіб органів державного нагляду (контролю) до здійснення заходів державного нагляду (контролю). При цьому пропонуємо встановити скорочені строки розгляду таких справ (до п'яти днів з моменту відкриття провадження) та негайне виконання рішень за наслідками їх розгляду.

Список використаних джерел:

1. Черникова А. Диференціація процесуальної форми адміністративного судочинства України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Київ, 2016. 20 с.
2. Кодекс цивільного захисту України : Закон від 2 жовтня 2012 року № 5403-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text> (дата звернення: 19.03.2021).
3. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон від 6 липня 2005 року № 2747-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> (дата звернення: 19.03.2021).
4. Пашенко К. Термінові справи в адміністративному судочинстві України у контексті процесуальних зловживань. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 5. С. 190–193.
5. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 5 квітня 2007 року № 877-V. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-16#Text> (дата звернення: 19.03.2021).
6. Порядок проведення планових (позапланових) перевірок щодо додержання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки, затверджений Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 2 листопада 2015 року № 1337. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1467-15#Text> (дата звернення: 19.03.2021).
7. Методичні рекомендації з ведення службової документації щодо планових (позапланових) перевірок, затверджені Наказом ДСНС України від 11 січня 2018 року № 13. URL: <https://www.dsns.gov.ua/ua/Nakazi/72465.html> (дата звернення: 19.03.2021).
8. Проект Закону про внесення змін до Кодексу адміністративного судочинства України щодо особливостей провадження у справах за зверненнями органів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки від 24 вересня 2020 року № 4150. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70053 (дата звернення: 19.03.2021).
9. Висновок Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України від 16 лютого 2021 року на законопроект № 4150. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70053 (дата звернення: 19.03.2021).
10. Про охорону праці : Закон України від 14 жовтня 1992 року № 2694-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12#Text> (дата звернення: 19.03.2021).
11. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25 червня 1991 року № 1264-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12#Text> (дата звернення: 19.03.2021).

Iryna Korchova. The expediency of introducing a special procedure in proceedings on the application of state supervision (control) bodies in the field of technogenic and fire safety

The article considers the question of the expediency of introducing a special procedure in proceedings at the request of state supervision (control) bodies in the field of technogenic and fire safety. It is noted that at the time of granting the supervisory authority the right to apply to the administrative court with a claim for response measures in the form of suspension of the relevant facilities, the legislator called the relevant category of cases in The Code of Administrative Proceedings of Ukraine – “application in cases provided by law supervision (control), if they can be applied only by court decision”, and referred them to cases where summary proceedings are applied. With the new wording of the Code, this category of cases is not mentioned at all, which provides for their consideration in the general order. At the same time, the author substantiates the need to refer them to urgent cases, which will help prevent the timely threat to human life and health, which is created by violating the requirements of legislation in the field of technogenic and fire safety. This category, as noted in the paper, should include cases at the request of officials of the supervisory authority to ensure admission to the inspection. Instead, at present, officials of the central executive body that carries out state supervision (control) in the field of technogenic and fire safety, in fact, cannot exercise the ability to sue for the obligation to allow officials to conduct an inspection. The author analyzes the bill № 4150 dated 24.09.2020, which proposes to introduce the peculiarities of proceedings in cases at the request of state supervision (control) in the field of technogenic and fire safety. It is concluded that the bill is inexpedient in its current form; instead it is proposed to establish a single procedural form of consideration of cases on claims of regulatory authorities, which are empowered to initiate before the administrative court the application of response measures.

Key words: response measures in the field of technogenic and fire safety, ensuring admission to inspection in the field of technogenic and fire safety, procedure, general procedure, special procedure, urgent cases.